

J E G Y Z Ö K Ö N Y

felvétel Budapest, 1945. július 20-án a "DEGOS" Deportál-
takat Gondozó Országos Bizottság irodájában /VII. Bethlen tér
2.sz./.

Megjelenik:

Született: Székelyhid, 1910. június 17.

Foglalkozás: varrónő

Utolsó lakás: Budapest Akácfa utca 59.

Koncentráció: oszillagos ház.

Táborok: Ravensbrück 1944. III. 9. - 1945.
I. 20.

Pennig I. 20 - IV. 13-ig

Theresienstadt IV. 16 V. 8.

Fentnevezett előadja a következőket:

A zsidó törvény nem érintett, dolgoztam vég-
ig, még a oszillagos házban is vállaltam munkát. Férjem ál-
landóan munkaszolgálatot teljesített, most is oda van, még
nem jött vissza.

1945. november 29-én a Szent István parkba
védett házba kerültem. Idéna nyilasok kijöttek azzal, hogy
revidiálják a sutzpasszt, elszöttek tőlünk, majd jött egy
bizottság, hogy akinek nincs sutzpassza azokat elviszik. Így
elvittek a Vörösvári uti téglagyárba, ahol december 2-áig
voltunk. December 2-án 60-od magammal egy waggonba raktak és
elindítottak. 1 hét alatt érkezünk Hegyeshalomra. Ennivalót
nem kaptunk és Zürndorfban áttettek Pullmann kocsikba és ott
kaptunk először enni.

Megérkezünk Ravensbrückbe. 2700 embert tet-
tek egy sátorzeltbe. Fár nap alatt a 2700 embert lefűrdették,
holmit, ékszert, iratot, mindent elszedtek tőlünk és egy né-
tig kását nélkül voltunk. Naponta kivettek homokot lapátolnia
bélelőt kimentünk még munkára és egy nap délután jött egy
gyáros, aki kiválasztott bennünket. Ravensbrückben 6 hélig
nem kaptunk vizet, nem tudunk mosakodni sem, aki kiszökött
mosani és meglátták, azt összeverték. Sajnos rossz helyen
feküdtünk és így mindennap kellett menni homokot lapátolni,
mindig sor került ránk. Sok haláleset történt. Appell álla-
sok voltak, mai alatt nagyon sokat fáztunk. Sheztünk rosz-
teget. Kaptunk reggel 4-kor egy feketét keserűen és délután
négykor répalevest ebédre. Hat hét után kiválasztott egy
gyáros héteázunkat és 1 heti ut után 3 napig állt a waggon
az állomáson. Elfogyott az ennivaló és nagyon éhesek voltunk.
A gyárban már jobb volt a helyzet másfél hét múlva már beke-

712

rúitunk dolgozni. Itt 3 hétig dolgoztam, amikor beteg lettem és bennmaradtam a blockben. Sebes lett a lábam és vitaminhiány miatt nem tudott begyógyulni.

Április 13-áig, mint beteg éltem itt állandóan. Ekkor elindultunk és hirtelen sötét lett és harmincötven magyarok lemaradtunk a transzportról. 1 nap alatt tettünk meg 60 km-t gyalog, étlen, szomjan. Mikor Odeába kerültünk ott a lenyelvekkel bewaggoniroztak és 1 hétig tartott a waggonut. Nyitott waggonba vittek, néha kaptunk egy negyed karalábét, vagy egy kis kenyert, de volt úgy, hogy egész nap nem kaptunk semmit. 20 kilóval voltam már kevesebb ekkor. Egy heti ide-oda utazgatás után megérkeztünk Theresienstadtba. Itt az SS-ek átadtak és elűntek. Később értesültünk, hogy nekik el kellett hagyni Theresienstadtot. Itt voltunk 3 hétig, amíg felszabadítottak bennünket az oroszok és akkor már jó dolgunk volt. Viszahíztam az elvesztett kilókat.

Fentieket saját tapasztalataimból tudom.

A jegyzőkönyvet felvette: Kandler Alfréd.

